

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy we Wrocławiu-Śródmieście (Polen)
den 14. marts 2016 – Halina Socha, Dorota Olejnik og Anna Skomra mod Szpital Specjalistyczny im.
A. Falkiewicza we Wrocławiu**

(Sag C-149/16)

(2016/C 222/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy we Wrocławiu-Śródmieście

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Halina Socha, Dorota Olejnik og Anna Skomra

Sagsøgt: Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser⁽¹⁾, sammenholdt med princippet om EU-rettens effektive virkning, fortolkes således, at en arbejdsgiver, som på grund af en vanskelig økonomisk situation opsiges arbejds- og lønvilkår i ansættelseskontrakter (ændringsopsigelse) kun for så vidt angår lønvilkår, er forpligtet til at anvende den procedure, som følger af ovennævnte direktiv, og konsultere de virksomhedsinterne fagforeninger vedrørende disse opsigelser, selv om national ret – lov af 13. marts 2003 om særlige regler i forbindelse med opsigelse af ansættelsesforhold med arbejdstagere af årsager, som er uafhængige af arbejdstagerne (Dz. U. (Republikken Polens lovtidende) 2003, nr. 90, pos. 844, med ændringer) i artikel 1, 2, 3, 4, 5 og 6 – ikke indeholder bestemmelser vedrørende opsigelse af vilkår i en ansættelseskontrakt?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

Sag anlagt den 15. marts 2016 – Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-153/16)

(2016/C 222/04)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Kukovec og E. Sanfrutos Cano)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat affaldsrammedirektivets artikel 12 (Bortskaffelse), artikel 13 for så vidt angår affaldshåndtering, der tager hensyn til beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed, og artikel 36, stk. 1 (Håndhævelse og sanktioner) samt bestemmelserne i affaldsdeponeringsdirektivets artikel 5, stk. 3, litra d), idet den har tilladt en fortsat og vedvarende miljømæssig og sundhedsmæssig usikker situation i form af en uhensigtsmæssig deponering af store mængder af brugte dæk og andet affald, herunder farligt affald, og tilladt bortskaffelse heraf i strid med kravene i affaldsdeponeringsdirektivet.

— Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Slovenien har tilladt en fortsat og vedvarende miljømæssig og sundhedsmæssig usikker situation i form af en uhensigtsmæssig deponering af store mængder af brugte dæk og andet affald, herunder farligt affald, og tilladt en bortskaffelse heraf i strid med kravene i affaldsdeponeringsdirektivet og affaldsrammedirektivet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. marts 2016 – F. Hoffmann-La Roche AG, La Roche SpA, Novartis AG og Novartis Farma SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sag C-179/16)

(2016/C 222/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: F. Hoffmann-La Roche AG, La Roche SpA, Novartis AG og Novartis Farma SpA

Sagsøgt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Giver en korrekt fortolkning af artikel 101 TEUF mulighed for at opfatte parterne i en licensaftale som konkurrenter, såfremt licenstageren driver virksomhed på det relevante marked alene i kraft af den omhandlede aftale? Er eventuelle begrænsninger af konkurrencen iværksat af licensgiveren over for licenstageren, selv om de ikke udtrykkeligt er fastsat i licensaftalen, i en sådan situation da undtaget fra anvendelsesområdet for artikel 101, stk. 1, TEUF, eller omfattes de under alle omstændigheder af anvendelsesområdet for den lovbestemte undtagelse i artikel 101, stk. 3, TEUF og i givet fald inden for hvilke grænser?
- 2) Kan de nationale konkurrencemyndigheder i medfør af artikel 101 TEUF definere det relevante marked selvstændigt i forhold til indholdet af markedsføringstilladelserne for lægemidler udstedt af den kompetente lægemiddelmyndighed og Det Europæiske Lægemiddelagentur (AIFA og EMA), eller forholder det sig tværtimod således, at det juridisk relevante marked med hensyn til godkendte lægemidler i henhold til artikel 101 TEUF skal opfattes som defineret og udformet primært af den kompetente lægemiddelmyndighed på en også for de nationale konkurrencemyndigheder bindende måde?
- 3) Giver artikel 101 TEUF – også i lyset af bestemmelserne i direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾, og i særdeleshed artikel 5 om markedsføringstilladelse for lægemidler – mulighed for at opfatte et lægemiddel til off-label-brug og et lægemiddel, der har opnået en markedsføringstilladelse med hensyn til de samme terapeutiske indikationer, som substituerbare og dermed at inkludere dem i det samme relevante marked?
- 4) Er det i medfør af artikel 101 TEUF ved afgrænsningen af det relevante marked, ud over lægemidlernes væsentlige substituerbarhed på efterspørgselssiden, relevant at fastlægge, hvorvidt udbuddet af disse lægemidler på markedet er sket i overensstemmelse med lovgivningen om markedsføring af lægemidler eller ej?